РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 7 февруари 2007 година

за освобождаване от акциз на минералните масла, използвани като гориво в алуминиевото производство в Гардан, в регион Шанън и в Сардиния, прилагано съответно от Франция, Ирландия и Италия (C 78/2001 (ex NN 22/01), C 79/2001 (ex NN 23/01), C 80/2001 (ex NN 26/01)

(нотифицирано под номер C(2007) 286)

(само текстовете на английски, френски и италиански език са автентични)

(текст от значение за ЕИП)

(2007/375/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 88, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

след като покани заинтересованите страни да изпратят своите мнения съгласно разпоредбите, цитирани по-горе ([1]), и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че

1. ПРОЦЕДУРА

(1) Данъчното облагане на минералните масла е обект на хармонизация на общностно равнище от влизането в сила на Директива 92/81/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г. за хармонизиране на структурата на акцизите на минералните горива ([2]). Използването на минерални горива в алуминиевото производство не е изключено от обхвата на Директива 92/81/ЕИО, нито е обект на принудително или доброволно освобождаване по член 8 от същата директива. Член 6 от Директива 92/82/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г. за сближаване на акцизните ставки върху минералните масла ([3]) установява минимална ставка на акциза върху тежките котелни горива, която държавите-членки трябваше да приложат от 1 януари 1993 г. С различни решения обаче Съветът разреши на Франция, Ирландия и Италия да освободят минералните масла, използвани в алуминиевото производство съответно в Гардан, в регион Шанън и в Сардиния, от акциз, който в противен случай би бил наложен. Последно е Решение 2001/224/ЕО на Съвета от 12 март 2001 г. относно намалените ставки на акциза и освобождаването от него на определен вид минерални масла, когато те се използват за специфични цели ([4]), което разрешава освобождаването им от акциз до 31 декември 2006 г.

(2) Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. за преструктуриране на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електрическата енергия ([5]) отмени Директива 92/82/ЕИО от 31 декември 2003 г. В член 2, параграф 4, буква б) от Директива 2003/96/ЕО е определено, че директивата не се отнася до някои случаи на използване на енергия, включително двойната употреба на енергийните продукти. В член 2, параграф 4, буква б), второ тире от същата директива е определено, че използването на енергийни продукти за химическа редукция и в електролитни и металургични процеси следва да се счита за двойна употреба. Използването на тежко гориво за производството на алуминий попада в тази категория. Следователно, считано от 31 декември 2003 г., минималният акциз върху тежкото гориво вече не се прилага към горивата, използвани в производството на алуминий. Дерогациите, предвидени в Решение 2001/224/ЕО, и другите подобни дерогации са включени в приложение II към Директива 2003/96/ЕО.

(3) С Решения C(2001) 3296, C(2001) 3300 и C(2001) 3295 от 30 октомври 2001 г. ([6]) Комисията откри процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 от Договора по отношение на тези освобождавания. С Решение 2006/323/ЕО ([7]) от 7 декември 2005 г. (нотифицирано под номер C (2005) 4436) Комисията закри процедурата по повод помощта, предоставена в периода до 31 декември 2003 г., като обяви част от помощта за несъвместима с общия пазар. Що се отнася до периода след 1 януари 2004 г., процедурата беше удължена. Съображения от 6 до 15 от Решение 2006/323/ЕО дават подробно описание на кореспонденцията между Комисията, заинтересованите държави-членки, бенефициерите на помощта и Европейската асоциация в областта на алуминия (наричана по-долу „ЕАА“) преди декември 2005 г.

([1]) ОВ C 30, 2.2.2002 г., стр. 17, стр. 21 и стр. 25 и ОВ C 109, 9.5.2006 г., стр. 2.

([2]) ОВ C 316, 31.10.1992 г., стр. 12. Директива, последно изменена с Директива 94/74/ЕО (ОВ L 365, 31.12.1994 г., стр. 46).

([3]) ОВ L 316, 31.10.1992 г., стр. 19. Директива, изменена с Директива 94/74/ЕО.

([4]) ОВ L 84, 23.3.2001 г., стр. 23. Виж решението на Комисията от 7 декември 2005 г. за по-подробно позоваване на предходни решения.

([5]) ОВ L 283, 31.10.2003 г., стр. 51. Директива, последно изменена с Директива 2004/75/ЕО (ОВ L 157, 30.4.2004 г., стр. 100).

([6]) Виж бележка под линия 1.

([7]) ОВ L 119, 4.5.2006 г., стр. 12.

(4) Решение 2006/323/ЕО беше изпратено на Франция, Ирландия и Италия с писма от 8 декември 2005 г. (D/206670, D/206671, D/206673). То бе изпратено на заинтересованите бенефициери и на ЕАА с писма от 23 януари 2006 г. (D/50525, D/50526, D/50527 и D/50528). Трите държави-членки и двама от бенефициерите обжалваха решението ([8]). Освен това ирландският бенефициер Aughinish Alumina Ltd (наричан по-долу „Aughinish“) поиска от Съда отлагане на действието на решението. Това искане беше регистрирано като дело T-69/06R. Със заповед от 2 август 2006 г. ([9]) Първоинстанционният съд отхвърли искането за прилагане на временни мерки.

(5) Решение 2006/323/ЕО беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 4 май 2006 г., а с известие, публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 9 май 2006 г. ([10]), третите страни бяха поканени да представят своите мнения. Комисията получи мнения от Aughinish с писмо от 9 юни 2006 г. (заведено същия ден под номер A/34490), и от Eurallumina SpA (наричана по-долу „Eurallumina“), италианският бенефициер, с писмо от 24 юли 2006 г. (заведено на 25 юли 2006 г. под номер A/35967). Последното бе изпратено и получено едва след закъснението от един месец, определено в поканата за представяне на мнения, публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз*, и затова Комисията по принцип не е задължена да вземе предвид тези мнения в рамките на настоящата процедура. Комисията информира Eurallumina за това в писмо от 2 август 2006 г. (D/56648). Eurallumina отговори с писмо от 3 август 2006 г. (заведено на 4 август 2006 г. под номер A/36269). Независимо от това Комисията отбелязва, че мненията на Eurallumina повтарят много от мненията, които Комисията вече е получила в контекста на предишното решение и са сходни с тези, получени в определеното време, които са разгледани в настоящото решение.

(6) Мненията на Aughinish бяха изпратени на Франция, Ирландия и Италия с писма от 20 юни 2006 г. (D/55106, D/55107 и D/55109).

(7) Франция и Ирландия поискаха удължаване на срока за отговор на Решение 2006/323/ЕО, което бе разрешено от Комисията. Комисията напомни на Ирландия и Италия за поканата си за представяне на мнения с писма от 9 март 2006 г. (D/52054 и D/52055). Франция, Ирландия и Италия изразиха мнения по решението на Комисията с писма съответно от 14 февруари 2006 г. (заведено на 15 февруари 2006 г. под номер A/31248), от 12 април 2006 г. (заведено на 18 април 2006 г. под номер A/32940) и от 17 май 2006 г. (заведено на 18 май 2006 г. под номер A/33852).

(8) Франция даде становище относно мненията на Aughinish с писмо от 27 юли 2006 г. (заведено на 28 юли 2006 г. под номер A/35952). С електронна поща от 24 юли 2006 г. Италия информира Комисията, че няма други бележки.

2. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА ВЪПРОСНИТЕ МЕРКИ

(9) Мерките се състоят в пълното освобождаване от акциз на индустриалното тежко гориво, когато то се използва в производството на алуминий. Бенефициери на френската, ирландската и италианската мярка са съответно Alcan, Aughinish и Eurallumina ([11]).

(10) Освобождаването за Ирландия се съдържа в раздел 100, параграф 1, буква е) от Ирландския финансов закон от 1999 г., който предоставя данъчно облекчение върху минералните масла „горивата, предназначени за използване във или във връзка с производството на алуминий, или за поддръжка на завода, в който се произвежда алуминий“. В обяснителния меморандум на финансовия закон се казва, че „*раздел 100 предвижда данъчно облекчение върху минералните масла за горивата, използвани за специални цели или в специални ситуации. Това включва използване за цели, различни от използването им като гориво за автомобили и за отопление, за експорт, като гориво в алуминиевото производство, като гориво в мореплаването, тежките котелни горива, използвани в търговската авиация и рециклираните масла*“. Освобождаването от акциз на минералните горива, използвани за производството на алуминий, е в сила в Ирландия от 1983 г. Въпреки че първоначалният правен инструмент, който предоставя освобождаване, бе отменен през 1999 г., освобождаването се запази с финансовия закон от 1999 г.

(11) Освобождаването от акциз в Италия се прилага към всички предприятия, които използват минерални горива за производството на алуминий по смисъла на точка 14 от таблица А на Единния текст за акцизите. Освобождаването е въведено със закон от 12 ноември 1990 г. № 331, в изпълнение на декрета-закон от 15 септември 1990 г. № 261, член 8, параграф 5. Този текст се възпроизвежда в последващите законови текстове в този смисъл, включително и в националните мерки за транспониране на Директива 92/81/ЕИО и последващия Единен текст за акцизите.

(12) Правното основание за освобождаването от акциз във Франция се съдържа в Закона за коригиране на финансите за 1997 г. Той постановява в член 6, че „*доставките на тежко гориво със съдържание на сяра под 2 %, включено в идентификационен индекс 28a от таблица Б на член 265, параграф 1 от Митническия кодекс, са допустими за освобождаване от вътрешния данък върху потреблението на петролни продукти, когато те са предназначени за използване като гориво за производството на алуминий*“. Член 265a от Митническия кодекс се отнася до продуктите, предназначени за употреби, различни от автомобилно гориво и отопление, но той не съдържа същите разпоредби за минералните масла, използвани в други сектори на промишлеността.

(13) В съображения от 16 до 23 от Решение 2006/323/ЕО е дадено по-пълно описание на мерките и съответните бенефициери. Въпросните държави-членки не посочват дали ще продължат да прилагат освобождаването след 2006 г., нито са информирали Комисията за някакви промени в действащото законодателство, особено за промени в резултат от транспонирането на Решение 2003/96/ЕО, които биха оказали влияние върху оценката на Комисията.

([8]) Дела T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 и T-69/06.

([9]) ОВ C 249, 14.10.2006 г., стр. 10.

([10]) Виж бележки под линия 1 и 7.

([11]) Виж www.alcan.com, www.glencore.com и www.eurallumina.com.

(14) Съответните данъчни ставки се промениха от времето, когато бе открита процедурата. На 1 юли 2006 г. ставката на акциза върху тежкото котелно гориво, използвано за стопански цели, във Франция и Ирландия беше съответно 18,50 EUR и 15 EUR . На същата дата действащата ставка в Италия беше 63,75 EUR за тон тежко гориво със съдържание на сяра над 1 % и 31,39 EUR за тон тежко гориво със съдържание на сяра под 1 %.

3. ПРИЧИНИ ЗА ОТКРИВАНЕ И УДЪЛЖАВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА, ПРЕДВИДЕНА В ЧЛЕН 88, ПАРАГРАФ 2 ОТ ДОГОВОРА

(15) В решението си от 30 октомври 2001 г. за откриване на процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 от Договора, Комисията изрази съмненията си относно съвместимостта на помощта с Насоките на Общността за националната регионална помощ ([12]) и особено с правилата за оперативната помощ, съдържащи се в тези насоки. Комисията също така се съмнява в съвместимостта на помощта в светлината на Насоките на Общността относно използването на държавна помощ за опазването на околната среда от 1994 г. ([13]) и тези от 2001 г. ([14]) (наричани по-долу „Насоки за помощ за околната среда“).

(16) В Решение 2006/323/ЕО Комисията обяснява, че има подобни съмнения и по отношение на периода след 1 януари 2004 г. Като се има предвид, че държавите-членки и заинтересованите страни не са имали възможност да представят мненията си относно правната ситуация, създадена от Директива 2003/96/ЕО, Комисията счете за необходимо да удължи официалната процедура по разследване.

4. МНЕНИЯ ОТ ФРАНЦИЯ, ИРЛАНДИЯ И ИТАЛИЯ И ОТ ТРЕТИ СТРАНИ

(17) Държавите-членки и бенефициерите най-общо поддържат мненията, които са изразили по-рано и които са обобщени в съображения от 26 до 56 от Решение 2006/323/ЕО. Някои аргументи са развити по-подробно. Като допълнение те изразяват следните мнения.

(18) Мерките не представляват държавна помощ и това се потвърждава от Директива 2003/96/ЕО. По характер и логика те попадат в рамките на съответните данъчни системи. Ако представляваха държавна помощ, Директива 2003/96/ЕО изрично разрешава тази помощ, поне в периода до 31 декември 2006 г. Във всеки случай директивата е породила законни очаквания от страна на бенефициерите. Искането за възстановяване на помощта също така е в нарушение на принципа за правна сигурност и принципа за добро администриране, като се има предвид противоречието с решенията на Съвета, които се основават на предложения на Комисията, както и значителното забавяне и начина, по който Комисията води разследването. Бенефициерите са направили дългосрочни капиталови инвестиции, разчитайки на решенията на Съвета и на директивата. За Комисията следователно е недопустимо да приеме акт, който е в явно противоречие с поведението ѝ през един дълъг период от време.

(19) Правилата в Директива 2003/96/ЕО отменят правилата за държавни помощи. Комисията може до оспори валидността на мерките само съгласно член 18, параграф 1 от Директива 2003/96/ЕО, но не и съгласно правилата за държавни помощи. Прилагането на правилата за държавни помощи ще наруши принципа на *effet utile*.

(20) Ирландия и Aughinish твърдят, че ирландската мярка представлява съществуваща помощ и че интерпретацията на Комисията на член 15 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ([15]), е погрешна: след изтичане на 10-годишния ограничителен период писмото на Комисията от 17 юли 2000 г. не може да представлява акт, с който се прекъсва ограничителният период, и мярката ще представлява съществуваща помощ и за периода след 17 юли 1990 г. Те също така твърдят, че оценката на Комисията за характера на споразуменията между Aughinish и ирландските власти от 1970 г. е неоснователна: обвързващите ангажименти са били поети преди присъединяването на Ирландия към Общностите.

(21) Италия твърди, че мярката е тясно свързана с реализирането на целите по опазване на околната среда, свързани с проблемите от алуминиевото производство. Aughinish твърди, че освобождаването от акциз попада поне в духа на Насоките за помощ за околната среда и че *„тя, макар да не плаща „значителна част от данъците“, има повече от достатъчно стимули да подобрява защитата на околната среда“*.

(22) Ирландия твърди, че от 1 януари 2004 г. насам биха могли да се приложат алтернативни мерки, ако се е знаело, че е възможно освобождаването от акциз да бъде прието за несъвместимо с общия пазар. Ирландия споменава възможността за разширяване на обхвата на облекченията, така че те да покрият употребата на тежко гориво с двойна употреба, или още по-общо – енергийните продукти с двойна употреба. По този начин според Ирландия освобождаването от акциз би могло да се превърне в обща мярка или в допустима държавна помощ, например съгласно Насоките за помощ за околната среда. Предвид тези възможности, ретроспективното възстановяване на средства ще бъде прекомерна мярка. Ирландия подчертава освен това, че Aughinish е направила различни инвестиции въз основа на разумното очакване освобождаването от акциз да продължи поне до декември 2006 г.

(23) Комисията би трябвало да разреши помощта въз основа на икономическа оценка на ефекта на алуминиевите пазари и конкурентната им структура. Комисията следва да вземе предвид външните аспекти на конкуренцията при оценка на държавната помощ, както се предлага в плана за действие за държавните помощи. Представена е подробна информация относно пазарите.

(24) Комисията трябва да преустанови официалната процедура по разследване, докато Съдът не се произнесе по въпросите, които са повдигнати от настоящото оспорване на Решение

([12]) ОВ C 74, 10.3.1998 г., стр. 9.
([13]) ОВ C 72, 10.3.1994 г., стр. 3.
([14]) ОВ C 37, 3.2.2001 г., стр. 3.
([15]) ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1).

2006/323/ЕО. Aughinish също отбелязва в допълнение, че не е редно Комисията да вземе решение за удължаване на процедурата по член 88, параграф 2 посредством съображение от Решение 2006/323/ЕО. Комисията би трябвало да приеме отделно решение по въпроса.

(25) ЕИП не е представило коментари в допълнение към направените по-рано, които са обобщени в съображение 50 от Решение 2006/323/ЕО.

(26) Коментарите на държавите-членки и на бенефициерите съвпадат до голяма степен с изложенията им пред Съда на Европейските общности за висящото оспорване на Решение 2006/323/ЕО ([16]).

5. ОЦЕНКА

5.1 Процедурни опасения, повдигнати от страните

(27) Страните твърдят, че Комисията трябва да отложи официалната процедура по разследване, докато Съдът не се произнесе по въпросите, които повдига сегашното оспорване на Решение 2006/323/ЕО ([17]). Посоченото решение обаче се отнася за периода до 31 декември 2003 г., докато настоящото решение се отнася за периода след 1 януари 2004 г. Освен това, настоящото решение се счита за валидно, освен ако и докато не бъде отменено от Първоинстанционния съд. Следователно, и като се има предвид продължаващото нарушаване на конкуренцията, което държавната помощ причинява, Комисията не вижда основание да отложи приключването на процедурата.

(28) Комисията не е взела решението за удължаване на процедурата по член 88, параграф 2, позовавайки се само на съображение. Специално внимание е отделено на това удължаване в заключението към преамбюла на Решение 2006/323/ЕО. Решението да се открие процедура за разследване по член 88, параграф 2 от Договора има формата на писмо до държавите-членки и следователно не налага използването на структурата на нормативно решение с оперативна част и номерирани членове. Освен това, от оспорването на Решение 2006/323/ЕО и от получените коментари относно удължаването на процедурата става ясно, че заинтересованите страни са имали възможност да се запознаят изцяло с всички аспекти на съдържанието на споменатото решение.

5.2 Съществуване на държавна помощ след 1 януари 2004 г.

(29) Член 87, параграф 1 от Договора предвижда, че *„всяка помощ, предоставяна от държава-членка или с държавни средства под каквато и да било форма, която изкривява или заплашва с изкривяване конкуренцията, като фаворизира определени предприятия или производството на определени стоки, се явява, доколкото се отразява на търговията между държавите-членки, несъвместима с общия пазар“*.

(30) Ясно е, че освобождаването от акциз се финансира с държавни средства, тъй като държавата се отказва от известно количество пари, което иначе би събрала.

(31) Както е изложено в съображения 60, 61 и 62 от Решение 2006/323/ЕО, мерките създават предимства за бенефициерите и може да се приеме, че влияят на търговията вътре в Общността и нарушават или заплашват да нарушат конкуренцията. Освобождаването от акциз намалява цената на един от основните фактори на производството и с това създава предимство за бенефициерите, които са поставени при по-благоприятни финансови условия от другите предприятия, които използват минерални горива в други сектори на икономиката или в други региони. Фактът, че конкурентите в алуминиевата индустрия в други държави-членки може да не са обложени със същите данъци и че бенефициерите са извършили разходи за намаляване на вредата от своето производство върху околната среда, не намалява значението на тази оценка.

(32) Мерките облагодетелстват *определени* предприятия, тъй като се отнасят само за предприятия, които използват тежко гориво в производството на алуминий, и на практика във всяка държава-членка има само по една фирма, ползваща се от изключението: Aughinish в регион Шанън, Eurallumina в Сардиния и Alcan в Гардан. Поради причините, изложени в съображения от 33 до 40, не може да се приеме, че това е оправдано от характера и общата схема на съответните данъчни системи.

(33) Двойната употреба, използването на енергията за употреби, различни от автомобилно гориво и отопление, както и за минералогични процеси остават извън обхвата на Директива 2003/96/ЕО и считано от 1 януари 2004 г. държавите-членки имат правото на избор дали да облагат тези видове употреба или не. Всъщност освобождаването от акциз на тези видове използване на енергията *може* да представлява една обща мярка, която не включва държавна помощ, ако по характер и логика попада в рамките на местната данъчна система. Съображение 22 от преамбюла на Директива 2003/96/ЕО гласи, че *„енергийните продукти следва основно да бъдат предмет на рамката на Общността, когато се използват като гориво за отопление или моторно гориво. В тази връзка същността и логиката на данъчната система изключва от обхвата на рамката двойната употреба на енергията и употребата ѝ за нещо различно от гориво, както и за минералогични процеси.“*

(34) Освен това, когато беше приета Директива 2003/96/ЕО, Съветът и Комисията заедно заявиха ([18]), че *„енергийните продукти следва основно да бъдат предмет на рамката на Общността, когато се използват като гориво за отопление или моторно гориво. В тази връзка същността и логиката на данъчната система изключва от обхвата на рамката двойната употреба на енергията и употребата ѝ за нещо различно от гориво, както и за минералогични процеси. Тогава държавите-членки могат да вземат мерки*

([16]) Виж бележка под линия 7.

([17]) Виж бележка под линия 7.

([18]) Допълнение към проектопротокол 14140/03 от 24 ноември 2003 г., http://register.consilium.eu.int/pdf/en/03/st14/st14140-ad01.en03.pdf

да облагат или да не облагат, или да прилагат пълно или частично облагане към всеки отделен начин на употреба. Електрическата енергия, използвана по подобен начин, трябва да се третира по същия начин. Подобни изключения от общата система или разграничения вътре в нея, които са оправдани от същността и общата схема на данъчната система, не представляват държавни помощи".

(35) Съветът освен това заяви, че *„Съветът освен това заявява, че той разбира правната ситуация, създадена с приемането на настоящата директива, във връзка с правилата на Договора по отношение на държавните помощи, по същия начин, както бе изложено от Комисията на заседанието на работната група по въпросите на данъчното облагане на 14 ноември 2002 г."*. В работния документ, който бе обсъден на заседанието ([19]), Комисията разясни понятието за общи мерки, посочвайки как трябва да се анализира ситуацията във всяка от държавите-членки, за да се определи общата система на акцизите, която е приложима на национално равнище, и също заяви, че *„проектодирективата за данъчно облагане на енергоносителите съдържа множество варианти и затова е невъзможно да се определи предварително дали начинът на транспонирането ѝ от държавите-членки ще създаде ситуация на предоставяне на държавна помощ по смисъла на член 87"*. Съображение 32 от преамбюла и член 26, параграф 2 от Директива 2003/96/ЕО съответно напомнят на държавите-членки за задължението, определено в член 88, параграф 3 от Договора, за уведомяване при предоставяне на държавна помощ.

(36) В този конкретен случай нито Франция, нито Ирландия, нито Италия, нито някой от бенефициерите са показали, че освобождаването от акциз се вписва в същността и логиката на националната им данъчна система. Например, никой от тях не е обяснил дали двойната употреба на енергийни продукти в други производствени процеси също е освободена от акциз и ако не е, по какви причини. Нито пък са обяснили как освобождаването от акциз се отнася към националното облагане на електрическата енергия, която се използва основно за целите на химическата редукция и в електролитните и металургичните процеси, които са другите начини на употреба на енергия, оставащи извън обхвата на Директива 2003/96/ЕО съгласно член 2, параграф 4, буква б) от същата.

(37) Италия обясни, че ако някой друг индустриален оператор бе помолил за същата привилегия, той не би срещнал никакви трудности при достъпа си до съответния пазар. Но не става ясно какво точно се има предвид в това заявление и дали то означава, че същите привилегии биха могли да бъдат дадени на всички други индустрии, освен алуминиевата. Във всички случаи привилегията не би била дадена автоматично, както в случая с алуминиевата промишленост. Що се отнася до причините за освобождаването от акциз, Италия например в писмото си от 7 декември 2000 г. се позовава на *„признаването на острова (Сардиния) за изключително необлагодетелстван регион и възможния негативен ефект върху заетостта" („reconoscimento dell'isola (Sardegna) quale area fortemente disagiata, ed i possibili effetti negative sull'occupazione").*

(38) Що се отнася до освобождаването от акциз в Ирландия, член 100 от Финансовия закон от 1999 г. съдържа някои специфични изключения, но това не поставя освобождаването от акциз на алуминиевото производство в логиката на цялата система. То по-скоро показва, че освобождаването от акциз на алуминиевото производство е особено изключение сред другите специфични изключения, както е потвърдено и в преамбюла на закона ([20]). Освен това ирландският закон също така изключва потенциални нови кандидати за освобождаване от акциз, когато двойната употреба на енергия се отнася до други производствени процеси. По отношение на ситуацията в Ирландия Aughinish потвърди, че *„не вярва да има други подобни индустрии (ползващи се от намаление на акциза като алуминиевата индустрия)"* и *„не са ѝ известни никакви обвинения в дискриминация"*. Това по-скоро потвърждава селективния характер на мярката.

(39) В писмото си от 7 август 1998 г. френските власти посочват, че молят за дерогация от Директива 92/81/ЕИО, за „да наложат акцизен режим, който не е наказателен *за сектора*" („pour pouvoir instaurer un regime d'accise non pénalisant *pour le secteur*") (курсивът е добавен за акцентиране). Изключението ще се ограничава само до възстановяване на конкурентните условия между Péchiney, придобита от Alcan, и другите производители в Общността. В член 265а от Митническия кодекс няма подобни разпоредби за употребата на енергоносители в другите сектори.

(40) Фактически държавите-членки и бенефициерите не можаха да определят някаква обща логика в техните данъчни системи. Въз основа на наличната информация на Комисията стана ясно, че причините за предоставяне на тази помощ произтичат преди всичко от условията на алуминиевото производство в съответния регион. Тези аргументи не произтичат от същността и логиката на съответните национални данъчни системи. Следователно Комисията заключава, че изключенията са крайно селективни, облагодетелстващи производството на определен продукт и *de facto,* определени предприятия, което не може да бъде оправдано от логиката на националните данъчни системи.

(41) В заключение въпросните освобождавания от акциз представляват държавна помощ.

5.3 **Нова помощ, а не съществуваща помощ**

(42) Както е обяснено в съображения от 65 до 70 от Решение 2006/323/ЕО, помощта, предоставена след 1 януари 2004 г., не представлява съществуваща помощ по смисъла на член 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 659/1999.

(43) Твърдението на Ирландия и Aughinish, че освобождаването от акциз представлява предприсъединителна помощ, е в противоречие с писмото от май 1983 г., с което Ирландия приема, че помощта следва да бъде обявена в съответствие с член 88, параграф 3 от Договора. Освен това, поемането на ангажимент да се приемат разпоредби за възможно

([19]) Работен документ на Комисията: *State-aid aspects in the proposal for a Council directive on energy taxation* (Аспекти на държавните помощи, включени в предложението за директива на Съвета относно данъчното облагане на енергията), SEC(2002) 1142 от 24.10.2002 г. Същата формулировка вече е включена в доклада до Съвета Екофин и в заключенията на Съвета (бележка от председателството до Съвета Корепер/Екофин от 13.12.2001 г., 14640/01, FISC 255 от 30.11.2001 г.). Виж също съображение 63 от решението от 7 ноември 2005 г.

([20]) Виж съображение 10.

освобождаване от акциз не е същото, като фактическото предоставяне на помощ преди присъединяването. И накрая, въпросното законодателство е променено съществено след присъединяването.

(44) Както е обяснено в съображение 70 от Решение 2006/323/ЕО, помощта, предоставена от Ирландия до 17 юли 1990 г., представлява съществуваща помощ по силата на ограничителния период, предвиден в член 15 от Регламент (ЕО) № 659/1999. Изтичането на 10-годишния ограничителен период не означава, че всяка отпускана след изтичането му помощ също представлява съществуваща помощ. Помощта не е предоставена на Aughinish веднъж завинаги през 1983 г. Законовият инструмент, използван от Ирландия за освобождаване от акциз, е формулиран най-общо като изключение за алуминиевата промишленост, така че, докато това законодателство е в сила, изключението се разпростира и върху всеки друг производител на алуминий, който започне производство в Ирландия. Освен това, освобождаването от акциз за Aughinish не е било определено в момента, в който е приет законовият инструмент, нито е било възможно да се определи стойността му по това време: законовият инструмент не определя нито развитието на акцизната ставка, от чието плащане Aughinish е освободена, нито пък продължителността на това изключение. Освобождаването от акциз следователно попада в дефиницията за схема за помощ в член 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 659/1999 като *„акт, въз основа на който, без да се изискват допълнителни мерки за прилагането му, може да се дава индивидуална помощ на предприятия, определени в акта в най-общ абстрактен план“*. Следователно помощта се състои от серия от помощни мерки, прилагани всеки път, когато Aughinish извършва митническа операция, която, ако не съществуваше това изключение, би създала задължение за плащане на акциз. Помощта, предоставената след 17 юли 1990 г., следователно не представлява съществуваща помощ по смисъла на член 15 от Регламент (ЕО) № 659/1999.

5.4 Съвместимост на държавна помощ, предоставена след 1 януари 2004 г.

5.4.1 *Съвместимост според правилата за помощ за околната среда.*

(45) Комисията разгледа въпроса, дали помощта, предоставена от Франция, Ирландия и Италия след 1 януари 2004 г., спада към освобождаването от забрана за предоставяне на държавна помощ, съдържащо се в член 87, параграф 1 от Договора. Помощта се състои в освобождаване от плащане на данък върху енергоносителите, като този данък не цели само набиране на средства за властите, но и намаляване на потреблението на енергия, с което се опазва околната среда. Насоките за помощ за околната среда от 2001 г. съдържат правилата за освобождаване от екологични данъци. За целите на еднаквото третиране, прозрачността и правната сигурност, тези правила са задължителни за Комисията.

(46) Що се отнася до периода след 1 януари 2004 г., раздел Д.3.2, съображения от 47 до 52 от Насоките за помощ за околната среда от 2001 г. определят правилата, прилагани към всякакъв вид операционна помощ под формата на намаление и освобождаване от данъци. Както е обяснено в съображения 73 и 74 от Решение 2006/323/ЕО, акцизите върху минералните масла могат да се считат за екологични данъци, те могат да се считат за съществуващи данъци по смисъла на точка 51.2 от насоките, те имат значителен положителен ефект по отношение на защитата на околната среда по смисъла на точка 51.2, буква а) и може да се счита, че решението за това е било взето още по времето на приемането на акциза. Следователно разпоредбите на точка 51.1 могат да бъдат прилагани в съответствие с точка 51.2 от насоките.

(47) Съгласно точка 51.1 могат да бъдат разрешени данъчни освобождавания за период от 10 години. След изтичането на този период, в съответствие с точка 23 от Насоките за помощ за околната среда, държавите-членки могат да обявят продължаване на въпросните мерки пред Комисията, която може да възприеме същия подход при анализа на мерките, какъвто се излага тук, като взема предвид положителните резултати за околната следа, получени в резултат на приемането на данъци. Освобожданията за Ирландия и Италия са разрешени през 1993 г., а за Франция – през 1997 г., което означава, че мерките са в сила повече от 10 години.

(48) Никоя от държавите-членки не потвърди или не отрече, че мерките ще продължат да се прилагат и след 31 декември 2006 г. Никоя от държавите-членки не посочи наличието на времево ограничение на сега прилаганите освобождавания, освен датата 31 декември 2006 г., което съгласно данъчното право на Общността не е обвързващо ограничение, тъй като изключенията не попадат в обхвата на действие на Директива 2003/96/ЕО. Нито пък някоя от държавите-членки е уведомила за продължаване на въпросните мерки съгласно Насоките за помощ за околната среда. Разпоредбите в данъчното законодателство на съответните държавите-членки също изглежда съдържат подобни ограничения. Комисията счита, че в този случай все още са налице обстоятелствата, посочени в точка 23 от насоките. Следователно, съгласно точка 51.1 от насоките, Комисията би могла да разреши продължаване на помощта, но само при условие че то подлежи на времево ограничение от максимум 10 години.

(49) Както е обяснено в съображение 75 от Решение 2006/323/ЕО, условията за прилагане на точка 51.1, буква а) от Насоките за помощ за околната среда не са изпълнени и затова в този случай могат да бъдат приложени само разпоредбите на точка 51.1, буква б).

(50) От 1 януари 2004 г. данъчното облагане на минералните масла, предназначени за двойна употреба, за употреба, различна от горива, както и за минералогични процеси, попада извън обхвата на действие на хармонизираните мерки на Общността и следователно, считано от тази дата, освобожданията касаят налаганите национални данъци при липса на данък на Общността по смисъла на точка 51.1, буква б), второ тире от Насоките за помощ за околната среда. Тази разпоредба изисква фирмите, които се ползват от освобождаването, да плащат *„значителна част“* от националните данъци. Причината за това е да се стимулира подобряването на екологичната им политика. Това следва от текста на точка 51.1, буква б), първо тире от насоките, който разрешава редукции на хармонизираните данъци, ако бенефициерите плащат повече от минималните за Общността ставки *„за да стимулират фирмите да подобрят защитата на околната среда“*. Това се прилага и в случаите, когато националните данъчни ставки са значително по-високи от сравнимите с тях в (някои от) другите държави-

членки, какъвто е случаят с Италия. От практиката на Комисията ([21]) става ясно, че най-общо 20 % от националната данъчна ставка или минимумът за Общността, който се отнася до другите видове употреба на енергия, които не попадат в обхвата на действие на Директива 2003/96/ЕО (15 EUR/тон), може да се счита за значителна част, макар че минимумът за Общността не се отнася до въпросния вид употреба. Следователно Комисията счита, че само освобождаване с над 20 % от националната данъчна ставка или над 15 EUR/тон, което от двете е по-малко, може да се счита за съвместимо с общия пазар; освобождаване под 20 % или до 15 EUR/тон представлява несъвместима помощ.

5.4.2 *Съвместимост на помощта съгласно член 87, параграф 4, буква а) от Договора и съгласно други разпоредби*

(51) По причините, обяснени в съображения 78–81 и 82–86 от Решение 2006/323/ЕО, помощта не може да се счита за съвместима с общия пазар съгласно член 87, параграф 3, буква а) от Договора, нито за обхванатa от изключенията, установени в член 87, параграфи 2 и 3 от Договора.

(52) Основаването на оценката на раздел Д.3.2 от Насоките за помощ за околната среда е подходящо, тъй като правилата, изложени в този раздел, вземат под внимание икономически фактори, по-специално риска от загуба на конкурентноспособност в международен мащаб поради липсата на данъчна хармонизация и дори възможността за пълно освобождаване на определени фирми от данък, ако те влязат в споразумение с държавите-членки за подобряване на екологичното им представяне. Но в разглежданите случаи не съществуват такива споразумения и затова пълното освобождаване от данък съгласно точка 51.1, буква а) от Насоките за помощ за околната среда не може да бъде оправдано. Независимо от това, информацията за състоянието на алуминиевите пазари, предоставена на Комисията, потвърждава, че разрешаването на голяма част от помощта е правилно и както бе заключено по-горе, може да бъде оправдано по точка 51.1, буква б) от Насоките за помощ за околната среда с преобладаващите позитивни резултати в екологичната сфера, получени чрез възприетите данъци. Такова разрешение обаче зависи от това дали бенефициерите плащат повече от минималните за Общността ставки или значителна част от националния данък, което се счита необходимо за поддържане на стимула за фирмите да подобряват защитата на околната среда. Няма основания да се разчита на други разпоредби в други съобщения на Комисията по отношение на тази част от помощта, която не може да се определи като съвместима на основата на Насоките за помощ за околната среда.

(53) Тъй като няма други основания за приемане на помощта за съвместима с общия пазар, то само тази част от нея, която отговаря на изискванията на Насоките за помощ за околната среда, посочени в съображение 50, може да се счита за съвместима.

([21]) Виж например решение на Комисията от 30 юни 2004 г. по дело C42/2003 (ОВ L 165, 25.6.2005 г., стр. 21), решението от 13 февруари 2002 г. по дело N449/01 (ОВ C 137, 8.6.2002 г., стр. 24), решението от 11 декември 2002 г. по дело N74/A/2002 (ОВ C 104, 30.4.2003 г., стр. 9) и решението от 11 декември 2001 г. по дело NN3A/2001 и дело NN4A/2001 (ОВ C 104, 30.4.2003 г., стр. 10). Тези дела са особено показателни, защото се отнасят до освобождаване от данъци върху енергията. Показателно относно какво би било прието от Комисията като прекалено ниско ниво е Решението на Комисията относно частичното възстановяване на данък върху отпадните води в Дания от 3 април 2002 г. по дело NN30/A-C/2001 (ОВ C 292, 27.11.2002 г., стр. 6).

6. ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА НЕСЪВМЕСТИМАТА ПОМОЩ

(54) Съгласно член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999, когато се вземат негативни решения в случай на незаконно предоставена помощ, Комисията трябва да реши засегнатите държави-членки да вземат всички необходими мерки за възстановяване на помощта от страна на бенефициера.

(55) В съображения 95–100 от Решение 2006/323/ЕО е обяснено защо принципите на законните очаквания или на правната сигурност, или другите общи принципи на правото на Общността изключват възможността за възстановяване на незаконната и несъвместима помощ от страна на бенефициерите, ако тя е предоставена преди 2 февруари 2002 г. Но съображения 101–102 от решението обясняват защо тези принципи не изключват възможността за възстановяване на незаконната и несъвместима помощ от страна на бенефициерите, ако тя е предоставена между 3 февруари 2002 г. и 31 декември 2003 г. Аргументите на последните съображения са еднакво приложими и за помощта, предоставена след 1 януари 2004 г.

(56) Освен това, подготовката и приемането на Директива 2003/96/ЕО не създават законни очаквания от страна на бенефициерите, нито пък изключват възможността за възстановяване на помощта според принципа на правната сигурност. Съображение 32 от преамбюла на посочената директива се отнася до задължението, определено в член 88, параграф 3 от Договора, на държавите-членки да уведомят за отпусканата държавна помощ и изрично постановява, че Директивата *„не засяга последствията от евентуалните бъдещи процедури по повод предоставянето на държавна помощ, които могат да бъдат предприети в съответствие с членове 87 и 88 от Договора“*. Посочването на евентуални *бъдещи* процедури по повод предоставянето на държавна помощ в това съображение не може да се разбира като разрешение за предоставяне на помощ, разглеждано в процедура, която вече е започнала към момента на приемане на директивата. Всъщност, същият текст присъства в съображение 6 от преамбюла на Решение 2001/224/ЕО, което удължава дерогациите до края на 2006 г. Обяснителният меморандум, който съпровожда предложението на Комисията за вземане на посоченото решение ([22]), гласи: *„Комисията предлага да (...) се удължи с две години срокът на (...) дерогациите, които изискват подробно разследване, особено в светлината на правилата за държавни помощи (...) Независимо от това, нищо в настоящото решение не отменя изискването държавите-членки да уведомяват Комисията за случаите на евентуално предоставяне на държавна помощ съгласно член 88 от Договора. Тези нотификации ще се разглеждат според условията на член 87 на Договора“*. Освен това, през лятото на 2000 г. Комисията вече беше помолила държавите-членки да нотифицират въпросните мерки.

([22]) COM(2000) 678.

(57) Съображение 22 от преамбюла на Директива 2003/96/ЕО гласи, че *„енергийните продукти подлежат основно на данъчно облагане в рамките на Общността, когато се използват като гориво за отопление или за моторно гориво. Поради това, същността и логиката на данъчната система изключва от обхвата на своята рамка двойната употреба на енергия и употребата ѝ не като гориво, както и за минералогични процеси. […]“* Това съображение, макар че не се позовава на членове 87 и 88 от Договора, не може да се разбира като ограничаващо определението за държавна помощ, предвидено в член 87, параграф 1 от Договора. Комисията обяснява понятието за общи мерки в работния документ по следния начин: *„По този начин следва да се анализира ситуацията във всяка от държавите-членки, за да се определи общата система на акцизите, прилагана на национално равнище“* ([23]). Този документ е бил обсъден на заседанието на работната група на Съвета, състояло се на 14 ноември 2002 г. Документът продължава с обяснение на условията, при които помощта под формата на данъчни мерки може да се счита за съвместима с общия пазар. Протоколът от заседанието на Съвета от 27 октомври 2003 г., когато е приета Директива 2003/96/ЕО, изрично посочва разясненията, дадени по време на заседанието на работната група на Съвета на 14 ноември 2002 г.

(58) Макар „двойната употреба на енергията“ да не попада в обхвата на действие на Директива 2003/96/ЕО, член 18 от тази директива разрешава на държавите-членки да продължат прилагането на освобожданията, посочени в приложение II. Това приложение включва трите освобождавания, за които се отнася директивата, за периода, предвиден в последното удължаване през 2001 г., тоест до 31 декември 2006 г. Това обаче не е разрешение съгласно правилата за държавна помощ, което Комисията е компетентна да приложи. Напротив, то точно показва потенциалната значимост на съображение 32. Аргументът, представен от държавите-членки и бенефициерите, че разрешението на Съвета отменя процедурата по предоставянето на държавна помощ, е грешен.

(59) След приемането на Директива 2003/96/ЕО Комисията и Съветът заедно декларираха, че *„Комисията следва да направи всичко възможно, за да гарантира, че предприятията от държавите-членки мерки в съответствие с данъчните облекчения и освобождаването от данък, предвидени в директивата, могат да бъдат считани за съвместими с правилата за държавна помощ“*. Разбира се, Комисията следва да действа в рамките на приложимите правила за държавни помощи, конкретно в този случай – Насоките за помощ за околната среда. Във всеки случай това становище не се отнася до освобожданията, за които се отнася настоящото решение, тъй като те не попадат в обхвата на директивата.

(60) Директива 2003/96/ЕО, работният документ и общото заявление на Комисията и Съвета, посочени по-горе, никога не са потвърждавали отсъствието на несъвместима държавна помощ. Трябва да бъде припомнено, че Комисията е започнала процедурата, предвидена в член 88, параграф 2, и всяка заинтересована страна би могла да помоли Комисията да приеме окончателно решение. Започването на процедура по член 88, параграф 2 прави невъзможно съществуването на законни очаквания (ако има такива) за отсъствието на несъвместима помощ.

(61) Решение 2001/224/ЕО и по-ранните решения на Съвета относно освобождаването от данъци не са решения относно предоставянето на държавна помощ. Всъщност Комисията отдавна е изразила съмненията си относно съвместимостта на тези освобождавания с правилата за държавни помощи.

(62) Що се отнася до продължителността на разследването по това дело, Комисията счита, че времето е било необходимо за изчакване на приемането на Директива 2003/96/ЕО и за удължаване на процедурата с Решение 2006/323/ЕО, за да се поиска мнението на държавите-членки относно ситуацията във всяка една от тях, произтичаща от транспонирането на Директива 2003/96/ЕО, която позволява няколко възможни резултата. Във всеки случай, всеки „разумен бизнесмен“ следва да е наясно, че след като веднъж е започнало разследване за незаконна държавна помощ, то, ако разследването докаже, че помощта е несъвместима с Договора, почти неизбежното последствие ще бъде Комисията да разпореди възстановяване на помощта. Държавите-членки и бенефициерите биха могли да подтикнат Комисията да приключи процедурата по-рано, ако искаха да предприемат други инвестиции или да разгледат алтернативни мерки за съобразяване с Насоките за помощ за околната среда.

(63) По тези причини бенефициерите не могат да имат някакви законни очаквания, които да правят невъзможно възстановяването на несъвместимата държавна помощ след 31 декември 2003 г., нито пък възстановяването става невъзможно въз основа на принципа на правната сигурност.

7. ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ПЛАЩАНИЯТА НА СЪВМЕСТИМА ПОМОЩ

(64) В решението си по дело C-355/95P, *Textilwerke Deggendorf GmbH (TWD) срещу Комисията*, Съдът на Европейските общности заявява, че *„когато Комисията разследва съвместимостта на определена държавна помощ с общия пазар, тя трябва да вземе предвид всички имащи отношение фактори, включително, ако е подходящо, обстоятелствата, вече разгледани в предишно решение, както и задълженията, които това решение евентуално е наложило на държавите-членки“*. Според Съда на Европейските общности, съвместимостта на дадена нова помощ зависи от съществуването на предишна незаконна помощ, която не е възстановена, тъй като кумулативният ефект на двете може да изкриви в значителна степен конкуренцията в общия пазар. Следователно, когато разследва съвместимостта на дадена държавна помощ с общия пазар, Комисията има правото да вземе под внимание както кумулативния ефект на двете помощи, така и факта, че старата помощ не е била възстановена ([24]).

(65) Следователно, прилагайки това решение от практиката на Съда, когато Комисията оценява дадена мярка за предоставяне на нова помощ, тя взема предвид факта, че бенефициерите може да не са изпълнили нейни предишни решения, с които им е било разпоредено да възстановят сумите на предишна незаконна и несъвместима помощ. В

([23]) Виж бележка под линия 17.

([24]) [1997] Сборник практика на Съда на ЕО I-2549, параграфи от 25 до 27.

такива случаи Комисията разглежда ефекта върху бенефициерите на комбинацията от новата и старата несъвместима помощ, която още не е възстановена.

(66) Франция, Ирландия и Италия все още не са възстановили ефективно помощта, която Комисията определи за несъвместима с Решение 2006/323/ЕО ([25]). Сумите за възстановяване, както са изчислени от държавите-членки и без лихвите, възлизат съответно на 786 668 EUR, 8 095 881,43 EUR и 6 612 489,02 EUR. Нещо повече, настоящото решение също така определя за несъвместима помощта, предоставена през един допълнителен период, която също подлежи на възстановяване. Общият ефект на тези две суми от помощи и иначе съвместимата помощ ще продължи да изкривява конкуренцията до степен, противоречаща на общия интерес, и не бяха намерени никакви аргументи , които да оправдаят едно такова изкривяване. Така че всички плащания на съвместима помощ, описани в съображение 50 по-горе, трябва да бъдат прекратени, докато не бъде възстановена цялата несъвместима помощ, получена от бенефициерите.

8. **ЗАКЛЮЧЕНИЕ**

(67) Заключава се, че освобождаването от акцизен данък на тежкото гориво, използвано в производството на алуминий, дадено от Франция, Ирландия и Италия след 1 януари 2004 г., представлява предоставяне на държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора. Помощта е отчасти несъвместима с общия пазар, тъй като бенефициерите не са изплатили значителна част от полагащия се данък. Тази част от редукцията на данъка, която надвишава 20 % от ставката, която иначе би била дължима, или 15,00 EUR на 1 000 kg, което от двете е по-малко, може да се приеме за съвместима с общия пазар, при положение че се разрешава за период от максимум 10 години, след което съвместимостта на помощта отново трябва да се прецени. Останалата част от помощта следва да се обяви за несъвместима с общия пазар.

(68) От Франция, Ирландия и Италия се изисква да предприемат всички необходими мерки за възстановяване от страна на бенефициерите на несъвместимата помощ, предоставена им от 1 януари 2004 г. нататък.

(69) От Франция, Ирландия и Италия се изисква да прекратят прилагането на данъчните отстъпки, докато съответните бенефициери не възстановят помощта, обявена в Решение 2006/323/ЕО и в настоящото решение за несъвместима с общия пазар.

(70) Френските, ирландските и италианските органи следва да изпратят незабавно копие от настоящото решение на бенефициерите на съответните мерки,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Освобождаването от акцизен данък на тежкото гориво, използвано в производството на алуминий, дадено от Франция, Ирландия и Италия след 1 януари 2004 г., представлява предоставяне на държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора.

Член 2

Посочената в член 1 помощ е съвместима с общия пазар, доколкото бенефициерите плащат поне 20 % от акцизната ставка, която иначе би била дължима, или минималния данък, определен с Директива 2003/96/ЕО (15,00 EUR на 1 000 kg), което от двете е по-малко, при положение че помощта се ограничава до период от максимум 10 години.

Член 3

Посочената в член 1 помощ е несъвместима с общия пазар, доколкото бенефициерите не плащат поне 20 % от акцизната ставка, която иначе би била дължима, или минималния данък (15,00 EUR на 1 000 kg), което от двете е по-малко.

Член 4

1. Франция, Ирландия и Италия предприемат всички необходими мерки за възстановяване от страна на бенефициерите на помощта, посочена в член 3, предоставена им незаконно.

2. Възстановяването се извършва без никакво забавяне и съгласно процедурите на националното им законодателство, ако то позволява незабавно и ефективно изпълнение на настоящото решение.

3. Сумите за възстановяване включват лихва, считано от датата на предоставяне на помощта на бенефициерите до датата на възстановяването ѝ. Лихвата е сложна и се изчислява в съответствие с разпоредбите, предвидени в глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията ([26]).

4. Франция, Ирландия и Италия прекратяват изплащането на остатъка от помощта, посочена в член 3, считано от датата на нотифициране на настоящото решение.

5. Франция, Ирландия и Италия гарантират изпълнение на настоящото решение в рамките на четири месеца от датата на нотифицирането му.

Член 5

Франция, Ирландия и Италия прекратяват изплащането на помощта, посочена в член 2, на бенефициерите, които все още не са възстановили сумата на помощта, която е определена с Решение 2006/323/ЕО като несъвместима с общия пазар, както и на помощта, посочена в член 3 от настоящото решение, доколкото тя е била незаконно предоставена на бенефициерите, заедно с дължимата лихва.

([25]) Решението беше оспорено пред Съда на Европейските общности, но съгласно член 242 от Договора за ЕО това обжалване не отменя изпълнението.

([26]) ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1.

Член 6

1. Франция, Ирландия и Италия информират Комисията за развитието на националните процедури по изпълнение на настоящото решение, докато те не приключат.

2. В рамките на два месеца от нотифицирането на настоящото решение Франция, Ирландия и Италия информират Комисията за общата сума, която следва да бъде възстановена от бенефициерите, включително главницата и лихвите, като използват таблицата в приложението, и представят подробно описание на мерките, които вече са предприети, и планираните такива за изпълнение на настоящото решение. В същия срок те изпращат на Комисията всички документи, показващи, че е разпоредено на бенефициерите да възстановят помощта.

3. В рамките на два месеца от нотифицирането на настоящото решение Франция, Ирландия и Италия следва да предоставят на Комисията доказателства, показващи, че те изпълняват член 6.

4. След изтичане на сроковете, определени в параграфи 2 и 3, Франция, Ирландия и Италия следва да представят, при обикновено поискване от страна на Комисията, доклад за вече предприетите мерки и планираните такива за изпълнение на настоящото решение. Докладът следва да съдържа и подробна информация за размера на помощта и лихвите, които вече са възстановени от бенефициерите.

Член 7

Адресати на настоящото решение са Френската република, Ирландия и Италианската република.

Съставено в Брюксел на 7 февруари 2007 година.

За Комисията

Neelie KROES

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

Информация относно размера на получената помощ, която подлежи на възстановяване и вече е възстановена (*)

Бенефициер	Общ размер на получената по схемата помощ	Общ размер на помощта, която подлежи на възстановяване (Главница)	Общ размер на вече възстановената помощ	
			Главница	Лихва

(*) Милиони в национална валута.